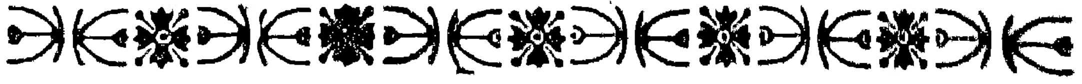
Mruthyu Rahasyamu 1-50



కర్మ భక్తి, జ్ఞానముల సమన్వయంతో
నిగూఢ యోగ రహస్యాలతో
మనస్తత్వ విశేషాలతో
కూడిన అపూర్వ గ్రంథము

మోక్షానందస్వామి యొక్క

" అమృతమార్గము "

వెల **2-75**



1. జననీ అద్వైత ఆశ్రమం
తిమ్మాపూర్ వయా మోర్తాడ్-503 225

2. శ్రీ సరస్వతి బుక్ డిపో
శైల్ రోడ్, వర్లి, బొంబాయి-13

రచన ప్రింటర్స్, ఆర్మూర్

మృత్యు రహస్యము

(ఉయ్యాల పాటలో కఠోపనిషత్తు)

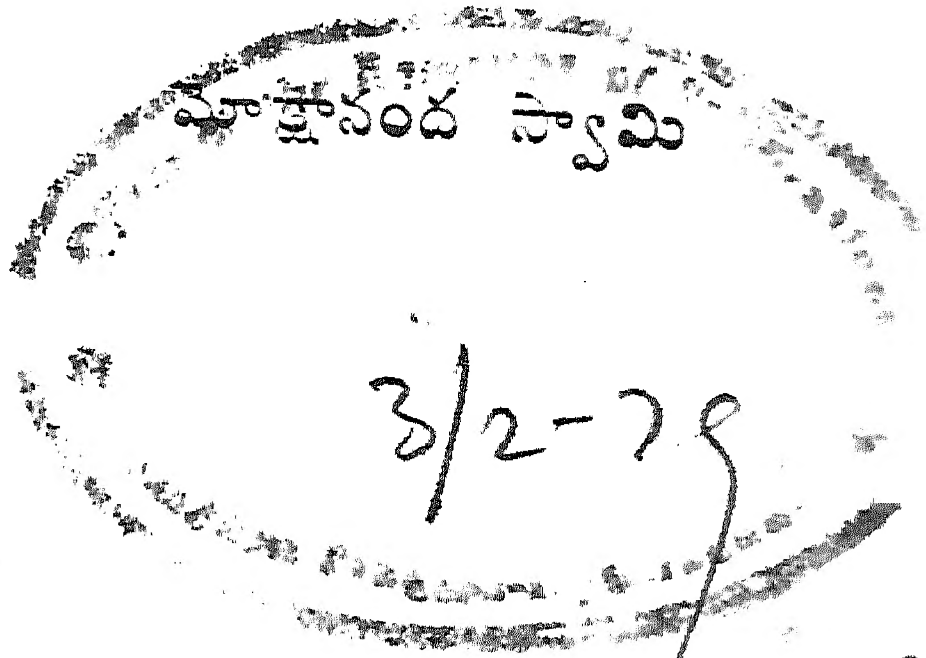


జనని అద్వైత ఆశ్రమము

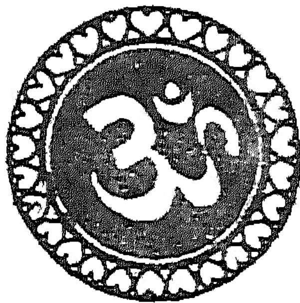
తిమ్మాపురం, వయా మోర్తాడు-503 225

మృత్యు రహస్యము

(ఉయ్యాల పాటలో కఠోపనిషత్తు)



మోక్షానంద స్వామి



జననీ అద్వైత ఆశ్రమము

తిమ్మాపురం, వయా మోర్తాడు-503 225

MRUTHYU RAHASYAMU

(Kat opanishad in olk songs)

By

Mokshananda Swamy

ప్రథమ ముద్రణ :

ఏప్రిల్ 1979

ప్రతులు వెయి

వెల : రూపాయిన్నర

ముఖచిత్రం :

ఎస్. రత్నాకర్

ముద్రణ :

రచన ప్రింటర్స్,

పంత్ రోడ్, ఆర్మూర్.

For Copies :

Jana A va.ta Ashram

Timmapur

Via Mortnad - .03 5



గురుదేవులు శ్రీ నారాయణ మహర్షులు



శ్రీ మోక్షానందస్వామి

ముందు మాటలు

మానవ స్వభావ నిర్మాణము ప్రధానముగా రెండు విషయములపై ఆధారపడి యున్నది. 1. పూర్వజన్మ సంస్కారములు 2. తలిదండ్రుల ద్వారా సంక్రమించిన వంశానుగత లక్షణాలూ, శైశవ, బాల్యదశలలో అతనిపై ప్రసరించిన ప్రభావాలూ. యీరెంటిపై ఆధారపడియే ఒకని స్వభావము నిర్మితమగుచున్నది. పూర్వజన్మ సంస్కారాలనిప్పుడెలాగూ పొందకుండా తప్పించుకోలేము. పొందిన తర్వాత మార్పుకై యత్నిస్తే అది వేరేవిషయం. ఇక రెండవది తలిదండ్రుల విషయం. తలిదండ్రులు వలం ఇంద్రియైక జీవనమే పరమావధిగా తలంచువారు కాక ఆత్మిక జీవనాన్ని గడుపుతూ, ఔన్నత్యాకాంక్షతో నిండి ఉన్నప్పుడు వారికి జన్మించే పిల్లలుకూడా ఆ లక్షణాలతోనే ఉంటారు శిశువుకు మొదటి గురువు తల్లి కావటం వల్లా, శైశవమూ, బాల్యమూ తల్లితో పెనవేసుకొని ఉండటం వల్లా, తల్లిస్వభావము పిల్లలస్వభావ నిర్మాణాన్నిగాఢంగా ప్రభావితం చేస్తుందనేది నిస్సందేహమైన విషయం. అందువలన చదువురానివారూ, ఎలాంటి ఆత్మిక విషయాలతో సంబంధం లేనివారూ ఐన అధిక సంఖ్యాకులగు సామాన్య స్త్రీ పురుషులకు అర్థమయ్యే విధంగా వేదాంతజ్ఞాన

విధులైన ఉపనిషత్తులను వివరించాల్సిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే యీ ప్రయత్నం యటం జరిగింది

కథా పరిచయము

వాజస వసుడు స్వర్గాన్ని కాంక్షించి విశ జిద్యాగం లో సంపదలను దానం స్తుంటాడు. అతనికి నచి తుడనే కుమారుడుంటాడు. తన తండ్రి దానం యటానికి తెప్పించిన, వట్లాడిపోయిన ముసలి ఆవులు మొద నవాటిని చూసి తనలో "ఇటువంటి దానం సినవారికి ఆనందలోకా లేవి ప్రాప్తించవు. మరి తన తం యిలా ఎందుకు చేస్తున్నాడా" అని బాధ పడ్డాడు. తుడు తం ప్రియమైన వాడు. లోకంలో పియ వస్తువును అ రూ సుఖంగానే దానం స్తారు. కాని ప్రియ వస్తుదా ఉ నిజమై దానము. అందువలన నచికేతుడు శ్రద్ధతో తన తండ్రి వద్దకుపోయి తండ్రీ మరి నన్నెవరి కిస్తావని అడుగుతాడు దానికి వాజ వసుడు బదులు చెప్పడు. చి తుడు మూడు సార్లు ఆ ప్రశ్న అడుగుతాడు. దానితో వాజసశ్రవసుడు విసిగి కోపంతో నిన్ను యమునికిస్తానంటాడు. యాగదీక్షలో నున్న వారు అబద్ధమాడకూడదు. అసలు సామాన్యంగానే అబద్ధ

మాడ కూడదు. తానిప్పుడు యాగదీక్షలో ఉన్నాడు. ఎలా? వాజ్రసవముడు త్వరపడి నోరు జారినందుకు బాధపడ్డాడు.

నచికేతుడు తండ్రి మాటను నెరవేర్చడానికి సిద్ధపడి యముని వద్దకు పోతాడు. ఆవేళలో యముడు ఇంటిలో ఉండడు. అతడు మూడు రోజులు అన్నాహారం లేక అక్కడే వేచియుంటాడు. అప్పుడు యముడు తిరిగి వస్తాడు మూడు రోజుల నుండి తనయింటి ముందర అన్నాహారాలు లేక బ్రాహ్మణ బాలుడు నిలుచుండినందుకు బాధపడ్డాడు; అతిథి నాదరించని గృహస్థుయొక్క పుణ్యమంతా అతిథికే చెందుతుంది. అందువలన యముడు అందుకు బదులుగా నచికేతుడికి వరాలిస్తాడు అప్పుడు నచికేతుడు తన తండ్రి బాధను కోపాన్ని మరిచిపోయి సుఖంగా ఉండాలని తిరిగి తానింటికి వెళ్తే తనని గుర్తించాలని మొదటి వరమడుగుతాడు. యముడు తథాస్తంటాడు. రెండవ వరంగా స్వర్గాన్ని చేర్చే యాగం గూర్చి చెప్పమని అడుగుతాడు యముడు ఆయాగ విధిని వివరించి దానినికనుండి నచికేతాగ్ని అని పిలుస్తారని చెప్తాడు.

ఇప్పుడు నచికేతుడు ఉపనిషత్తుకు మూలమైన ప్రశ్న వేస్తాడు. అదేమిటంటే మరణానంతరం జరిగేదే

మిటి? కొందరేమో మనిషి చనిపోయిన తర్వాత కూడా ఉంటాడంటారు. మరికొందరు ఉండడంటారు? నిజమేమి టోచెప్పమని అడుగుతాడు. యముడు వెంటనే బదులు చెప్పక దానిని తెలుసుకోవటం చాలా కష్టమనీ, అందు వలన ఇంకేదైనా అడుగుమని, సంతానాన్ని, ధన ధాన్యాల్ని రాజ్యాన్ని, అప్సరసలను; దివ్యరథాలను ఎన్నింటినో ఆశ చూపుతాడు. కాని నచికేతుడు తన పట్టువిడువడు. అప్పుడు యముడతని దీక్షకూ, విరాగానికి సంతసించి మృత్యురహ స్యాన్ని చెప్పటం ప్రారంభిస్తాడు ఇది మొదటి అధ్యాయం వరకుగల కథ. రెండవ అధ్యాయం నుండి చివరిదైన ఆరవ అధ్యాయం వరకు మృత్యు రహస్యాన్ని గూర్చిన యముని బోధతో నిండి ఉంది. అదే ప్రధానమైన విష యము. నచికేతుడు యమునిద్వారా మృత్యు రహస్యాన్ని తెలుసుకొని అమృతుడై తన ఇంటికి తిరిగి పోతాడు. ఇదీ స్థూలంగా కథ.

ఉపనిషత్తుకు సంబంధించిన కొన్ని ముఖ్య విష యాల నిట వివరిస్తాను. స్థలాభావం వలన వాటినిట చాలా సంక్షిప్తంగా చెప్పవలసి వస్తుంది. విపులంగా తెలిసికొన గోరువారు నేను వ్రాసిన "అమృత మార్గము" పరి

లించ గలరు. పరమేశ్వరుడు మన ఇంద్రియములను బాహ్య ప్రపంచాన్ని గ్రహించుట కనువుగా సృష్టించి నందున మనము సదా బాహ్య ప్రపంచాన్నే అనుభూతి చెందుతూ బాహ్య వ్యవహారాల్లోనే జీవితాన్ని గడిపేస్తు న్నాము. కాని జీవన తత్త్వాన్వేషియైన విజ్ఞుడు ఇంద్రియము ల ద్వారా బహిర్ముఖమగు తన మనస్సును నిగ్రహించి అంతరాత్మ నెరిగి అమరుడగు చున్నాడు. అట్టి మహా నీయులే జ్ఞానులు సత్యమును దర్శించిన వారు. ముక్తిని, అమృతత్త్వమునుగోరు ముముక్షువు నచి తునివలె సమస్త ఐహిక సుఖములను తృణీకరించి తన మనోబుద్ధులను ఆత్మయందే కేంద్రీకరించ వలెను అట్టివా బ్రహ్మ జ్ఞానము నెరుగుటకు తగినవాడు దానిని బోధించు గురువు కూడా అపరోక్షానుభూతి నందిన బ్రహ్మజ్ఞానియై యుండ వలెను. బ్రహ్మజ్ఞులు కాని గురువుల నాశ్రయించి ఆత్మ తత్త్వమును గ్రహింప జాలము. ఇప్పుడు ఏ విధంగా ఆత్మానుభూతిని పొందగలము. అందుకు మార్గమేది అను ప్రశ్న తల యెత్తుతుంది. యీ విషయాన్నే యమ ధర్మరాజు నచి తునికి చెపుతూ 'ఓం' కారమే పరమ శ్రేష్ఠమైన సాధకమని వివరించాడు.

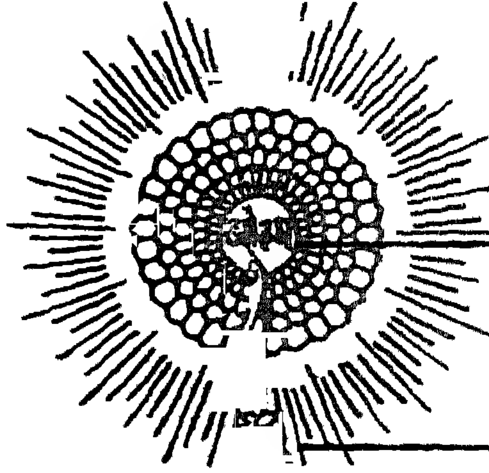
గుర్తింపబడినది.

అవి జ్ఞాత, మనస్సు, బుద్ధి చిత్తం, అహంకారం అంతరేంద్రియాలు, సమాన వ్యాన ఉదాన ప్రాణ, అపాన వాయువులు ప్రాణేంద్రియాలు, చెవి, చర్మము, కన్ను, నాలుక, ముక్కు జ్ఞానేంద్రియాలు శబ్ద, స్పర్శ, రూప రస గంధములు, తన్మాత్రలు. వాక్పాణి పాదపాయు ఉపస్థలు కర్మేంద్రియాలు.

సృష్టిలోపల, సృష్టికావల ఏది గలదో అదియే మనయందు కూడా కలదని పేర్కొని యుంటిమి అది ఎట్లో ఇప్పుడు తెల్సికొందము

నిర్గుణ, నిరాకారుడైన పురుషుని స్థానము మస్తకము నందున్నది. దానినే సహస్రారకమలమని పిలుతురు. జీవుడు యోగాభ్యాసం ద్వారా యీ కమలాన్ని చేరినప్పుడు ఇంద్రియాతీతుడై, గుణరహితుడై పరిశుద్ధజలము శుభ్రమైన జలములో కలియునట్లుగా పరబ్రహ్మంలో ఐక్యమౌతాడు. భ్రూమధ్యమున ఆజ్ఞా కమలము అదే ఓంకార స్థానము, మహదాత్మ కంఠస్థానమున విశుద్ధకమలము, ఆకాశస్థానము, హృదయమున అనాహత కమలము. వాయు

సప్త కమలములు



సహస్రార కమలము

ఆజ్ఞా కమలము

విశుద్ధ కమలము

అనాహత కమలము

మణిపూర కమలము

స్వాధిష్ఠ కమలము



మూలాధార కమలము



నము నాభియొద్ద మణిపూర కమలము. అగ్నిస్థానము ంగస్థానమున స్వాధిష్ట కమలము జల స్థానము వెన్ను చివర మూలాధార మలము, భూస్థానము.

మన వెన్నెముక మధ్య గుదస్థానము నుండి మెదడు వరకు సన్నని కాలువ కలదు దానినే యోగులు సుషుమ్న యని పిలుతురు ఆకాలువలో పైన తెల్పిన ఆయా స్థానము లందు ఆయా భూతముల శక్తి కేంద్రములుండును. అం తేకాని అక్కడ కోసి చూస్తే కమలములు కన్పించునని కాదు అవి సూక్ష్మ శరీరంలో కన్పిస్తాయి మూలాధా రంలో నామ మాత్రంగా నున్న జీవుడు హృదయ కంఠ స్థానములను చేరుసరికి పంచ ప్రాణములతో గూడి పూర్ణ స్వరూపుడై యొప్పును ఇప్పుడు తిరిగి మనము సాధన విషయమును తెలిసికొందము. బ్రహ్మవేత్తయైన సద్గురువు వలన మనము 'ఓం' కారమును జపించు విధానమును తెలిసికొని ధ్యానము చేయగా క్రమముగా తనకుతానే మన శ్వాస సున్నితమై చివరకు ఆగిపోవును ఇంద్రియముల ద్వారా బాహ్య ప్రపంచాన్ని గమనించే చైతన్యము శ్వాసతో తాదాత్మ్యం చెంది అంతర్ముఖమగుచున్నది దానితోపాటు శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములన్నియు వాటి ఇంద్రి యములతో సహా మనస్సులో నమగుచున్నవి. దేహం లోని ప్రాణశక్తి స్వరూపిణియైన కుండలిని మూలాధారం నుండి సుషుమ్నామార్గమున ఒక్కొక్క చక్రాన్ని భేధించు

కుంటూ అపాన, వ్యానసమాన ప్రాణోదానములను పంచ ప్రాణములను పీకొని హృదయ కంఠస్థానముల నుండి పైకెగిరి సహస్రారమును చేరుతుంది కుండలిని యీ విధంగా పైకి పయనించు నపుడు క్రమంగా అహంకారం చిత్తంలో, చిత్తం మనస్సులో, మనస్సు బుద్ధిలో, బుద్ధి మహదాత్మలో, మహదాత్మ అవ్యక్తంలో అవ్యక్తం పరబ్రహ్మంలో నమాౌతాయి. అప్పుడే మర్త్యుడైన మానవుడు అమృతత్త్వమును పొందగల్గు చున్నాడు. అతని పంచ ప్రాణములు సహస్రారమునందలి బ్రహ్మాగ్నిలో ప్రేల్చ బడుచున్నవి. అతడు జీవన్ముక్తుడు. సాధకుడు మొదట సూర్యుడు, చంద్రుడు, అగ్నిజ్వాలలు మొదలైన అనేక దృశ్యాలను చూస్తాడు. వాటి గూర్చి కొంత వరకు శ్వేతా శ్వతరోపనిషత్తులోనూ చె[illegible]రోప నిషత్తు 2వ అధ్యాయ[illegible] వ శ్లో ము[illegible]

అనువాదం పటిప్పుడు "మక్కికి మక్కి" అన్నట్లు కాకుండా అంతగా అవసరం కాదను కొన్న కొన్ని శ్లోకాలను వదలి వేయటం జర్గింది. మూలభావా నికి భంగం కలుగకుండా అక్కడక్కడ కొన్ని మార్పులు

చేయటం కూడా జర్గింది. ఉదాహరణకు 6వ వల్లిలో 17వ శ్లోకంలో ముంజ గడ్డి మధ్యలోని పదార్థాన్ని ·సి వట్లుగా దేహం నుండి అంతరాత్మయైన పురుషుని విడదీయ వలెనని చెప్పినపుడు, ముంజి గడ్డికి బదులుగా అందరికీ అర్థమయ్యేటట్టుగా వడ్లగింజనుండి బియ్యము ను దీయునట్లు గా అని మార్చాను. స్వీయానుభవము, ఉత్సాహం ఉన్నంతగా సంస్కృత భాషాపరిజ్ఞానం లేకపోపటంవల్ల సహజంగానే పొరపాట్లు దొర్లి ఉండవచ్చు దయతో విజ్ఞులు వాటిని తెలిపిన యెడల మలిముద్రణలో సవరించు కొనగలనని మనవి చేయుచున్నాను.

8-3-1979

జననీ అద్వైత ఆశ్రమం
తిమా పురం

మోక్షానంద స్వామి



మృత్యు రహస్యము

బహు కాలముకు ముందు .. ఉయాలో
భరత దేశము నందు ..
వాజ్రస వసుడను ..
ముని ఒక్కడుండెను ..
అతడు స్వర్గము గోరి ..
విశ్వజిదా-గమున ..
ముసలి ఆవులనన్ని ..
దానమిచ్చుచుండె ..
ఆము కౌశ కొడుకు ..
నచి తుడను వాడు ..
ఆదానమును జూచి ..
యీరీతి దలచెను ..
దూడలను బె వు ..
పాలనూ యీయవు ..
ఇట్టి దానము తోడ ..
స్వర్గము దొరకదూ ..
అనితలచి మదిలోన ..
తన తండ్రి కడ గి ..
తండ్రీ ! యీ యాగమున ..
నన్నెవరి కిత్తువే ..

అని అడుగ ఆము ఉయ్యాలో
బదులేమి పలుకడు ..
శ్రద్ధతో బాలుడూ ..
మరల మరలా అడిగె ..
వాజశ్రవసుడపుడు ..
కోపమ్ముతో జూచి ..
యమునికిత్తుర నిన్ను ..
అనిపలికె కొడుకుతో ..
" ఎ[illegible] డైనా గాని ..
చని పోవు వా[illegible]మే ..
[illegible] త మా [illegible] .
నే[illegible] నె[illegible] వేర్తుమ .
అ [illegible] [illegible] తే[illegible] .
యమ [illegible] వద[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] వె ..
అ[illegible] వా ము [illegible] ..
అ యింటి ముందర ..
[illegible]డు రోజులుండె ..

యమధర్మ రాజపుడు ఉయ్యా లో
తన యిల్లునూ రి ..
వచి తునీ జూచి ..
తనలోన బాధపడి ..
" ఓ బాలుడా! నీకు ..
మూడు వరము ల నిత్తు ..
ఏమైన అడుగుమూ ..
వెంటనే సమకూరు ..
అని పలుక యమరాజు ..
వచి తుడిట్లనే ..
యమరాజ ! నా తండ్రి ..
బాధను, కోపమును ..
దుఃఖమును మరువవలె ..
నీవు నన్నూ తిరిగి ..
మా యింటి పంప ..
నన్ను గుర్తింపవలె ..
నా మొదటి వరమిదీ" ..
"అటులగు బాలకా! ..
అవశ్యముగ జరుగు" ..
అని పలుక యమరాజు ..

తెలియుటకు కష్టమూ ఉయ్యాలో
నన్ను బాధింపకా ,,
అడుగుమింకొక్కట'' న ,,
"సురల దెలియనిదీ ,,
అతి సూక్ష్మమైనది ,,
దానిని దెలుపుటకు ,,
తగిన వాడవు నీవె ,,
ఏ వరమ్మైననూ ,,
దీని సరిరాదు ,,
నా పైన దయతోడ ,,
దానినే తెలుపుమన ,,
నూరు సంవత్సరములు ,,
నిండుగా జీవించు ,,
కొడుకులను గోరుమూ ,,
మనుమలను గోరుమూ ,,
గోవులను, గుర్రాల ,,
ఏనుగుల నడుగుమూ ,,
భూ సంపదను గోరు ,,
బంగారమును గోరు ,,
యిష్టమున్నన్నేండ్లు ,,

వింప గోరుమూ ఉయ్యాలో
అవని రా⁻ ము యొక్క ,,
అధిపత ము గోరు ,,
చూపుకూ చక్క ,,
సుందరాంగుల గోరు ,,
పర౯ సౌఖ్యములనూ ,,
అనుభవింపగ గోరు ,,
ఎవ్వైనైన అడుగుమూ ,,
చావుగూ౹ౢ వలదు" ,,
అవి వలు యమరాజు ,,
అవియె ఎచి తుదు ,,
"ౚవు ⁻ వని ,,
కాలగతి ⁻ గలియు ,,
అల్పమగు ౹బతుకుకూ
అడంబరము లేల
చావు వున్నంత వరకు ,,
ఎవ౹ రికైనమా ,,
కోరికలపై బుద్ధి ,,
కుదురు నేవిధముగా ,,
మగోరువ దొకచె ..

మృతు మర్మమ్మదీ ,,

అమరత్వముండగా ఉయా లో

అల్ప సుఖములు యేల? ,,

మృత్యువుకు తరువాత ,,

వితము ను దెల్పు ,,

2

(నచి తునికి యముడు తెలిపిన మృతు రహస్యము)

మంచియని సుఖమని ,,

లోకమున రెండుండు ,,

మంచి నాశించిన ,,

క్షేమమే యగునయ్య ,,

సుఖము గోరిన వాడు ,,

గమ్యమును రడు ,,

మంచి సుఖములలోన ,,

తెలివిగల మనుజుడు ,,

సుఖమునూ గోరక ,,

మంచినే పట్టు ,,

సుఖము గోరినవాడు	ఓయా లో
సంకెల్లలో జిక్కు	..
నచికేతుడా! వు	..
మంచినే గోరితివి	..
యీ బ్రహ్మ జ్ఞానముకు	..
తగిన వాడవు వె	..
అజ్ఞాన మూఢులు	..
సుజ్ఞానులావలె	..
నాటకమాడినను	..
తిరిగి జని తురు	..
గుడ్డివా సమ్ము	..
గుడి వాడున్నట్లు	..
అజ్ఞానమును బొంది	
జ్ఞాను - ట్లగుదురు	
వంపదల మోహమున	
పడి యుండు వానికి	..
పరమ జ్ఞానమూ	..
కలుగ దేనాడునూ	..
యీ లోకమును దప్ప	..
యిం మి లేదని	..

మే టి మానవులు ఉయ్యాలో
ాం త చిక్కుదురు ..
యీ జ్ఞాన మార్గము ..
అందరూ వినలేరు ..
న్నవారందరూ ..
గహియింప జాలరు ..
ట్టి గురువూ దొరుక ..
అద్భుతంబేనయ్య ..
దాని దెలియు శిష్యుడు ..
దొరుకుటా కష్టమే ..
తన్న గురువును జేరి ..
వినయుడగు శిష్యుడు ..
యీ బ్రహ్మ జ్ఞానమును ..
తెలియుట అద్భుతము ..
బ్రహ్మమును దెలియని ..
అచార్యులాతోం ..
బోధ జెందిన యెడల ..
కలుగదీ జ్ఞానము ..
ఆది- ను ఒకటని ..
ఆ లో దెలిసిన ..

అద్వైత గురువులా ఉయ్యాలో
ఆశ్రయింపా వలె ..
సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమూ ..
మాటలకు అందదూ ..
గురువు చెంత రి ..
గుట్టుగా దెలియవలె ..
నీవంటి శిష్యులు ..
నిజముగా దొరకవలె ..
అంతటా ఉన్నదీ ..
సత మైనట్టిదీ ..
సత్యమైనట్టిదీ ..
నిత మైనట్టిదీ ..
అతి తేజవంతమూ
అరయుటకు కష్టమగు
దేహాము లోపల ..
హృదయాన నిలిచినా ..
ఆ అంతరాత్మనూ ..
ధ్యాన యోగము తోడ ..
తెలిసినా వారలూ ..
సుఖదుఃఖముల విడతురు ..

ని పలుక యమరాజు ఉయ్యాలో
చి తుండనియె ,,
ర్మ, అధర్మములకు ,,
ర్య, కారణములకు ,,
ూత భవితలకును ,,
రయిన ధర్మమును ,,
యమరాజ! దయతోడ ,,
గమే వివరించు ,,
ని పలుక నతనితో ,,
యమరాజు ఇట్లనే ,,
ర్వ వేదాలునూ ,,
ర్వ తాపస్సులును ,,
ల్లరకు గమ్యమని ,,
నినీ దెలుపునో ,,
పదమ్మును గోరి ,,
బ్రహ్మచర్యము తురు ,,
దాని క్లుప్తముగ ,,
'ఓం' కారమని చెపుదు ,,
ఇదియె బ్రహ్మంబయ్య ,,
ఇదియె పరమోన్నతము ,,

ఉయ్యా లో

ఇట్టి ఆధారమే ,,

పరమ శ్రేష్ఠంబయ ,,

యీ ఆత యేనాడు ,,

ట్టునది గాదయ ,,

పుట్టునదియూ గాదు ,,

బ పోవునది గాదు ,,

దేనినుండియు గాని ,,

అది బుట్ట లేదయ ,,

దా. మంటయు గూడ ,,

వ లేదేది ,,

,,

మరణ ,,

మైనటిరి ,,

పురాణమైన ,,

దేహమ్ము యి ,,

యీ ఆత్మ చావదు ,,

చంపువాడెవడై ,,

చంపు చున్నా ,,

చచ్చు వాడె న ,,

చచు చున్నాన వ

వారిద్దరును గూడ ఉయ్యాలో
అజ్ఞాను లేనయ ,,
చంపునది గాదిదీ ,,
చచ్చునది యీగాదు ,,
అణువు కన్నా చిన్న ,,
'మహాను' కన్నామిన్న ,,
సకల జీవులయొక్క ,,
హృదయాలలో నుండు ,,
శోక, వాంఛారహితుడు ,,
మానసేంద్రియముల ,,
పారిశుద్ధ ము తోడ ,,
ఆత్మవిభవము నెరుగు ,,
కూర్చుండి యుండియే ,,
దూరముకు పయనించు ,,
శయనించియును గూడ ,,
సర్వమును ఉను ,,
సంతోషమును బొందు ,,
సాక్షిగా నిలుచుండు ,,
ఆ దివ పదమును ,,
అచలమౌ దీక్షతో ,,

ఓయీ లో

వాతోడ దెలియుటకు ..
తగిన వాడెవ్వడు ..
దేహా రహితంబయ్యి ..
వశియించుయీ సర్వ ..
దేహంబు లందువా ..
వా పించి యున్నట్టి ..
ఆత నెరిగినవాడు ..
ఆవేదనను జెందడు ..
యీ ఆత అనుభవము ..
వేదాల దొరుకదూ ..
బు [illegible] దొర దూ ..
చదువులే దొరుకదూ ..
ఆవ [illegible] మును
[illegible] ఋ చు
సాధనా దాని ..
పత రూపము దెలియు ..
చెడ్డపడవడి నుండి ..
అశాంతి నుండియూ ..
విడిపడని వారలకు ..
ఆధా వ పరులకూ ..

చంచలా చిత్తులకు   ఉయ్యాలో
యీ ఆత్మ దొరుకదూ   ..
కులబేధములు లేని   ..
మరణమ్ము లేనట్టి   ..
మరణమ్ము లేనట్టి   ..
ఆతని తెలియుటకు   ..
యీ విధంబున గాక   ..
ంకెట్లు వీలగు ?   ..

౩

ేమ సుకృతంబుల   ..
ఫలితముల బొందుచు   ..
హృదయమను గుహ లోవ   ..
ద్దిలో నిరువురు   ..
ద్దిలో నిరువురు   ..
రియున్నారయ   ..
హ్మ జ్ఞానులు వారి   ..
లుగు పీడాలందరు   ..
త యే రథికుడు   ..

ఉయ్యాలో

శా రమే రథము ..

బుద్ధియే సారథి ..

మానసమె పగ్గము ..

ఇంద్రియము లశ్వములు ..

తన్మాత్రలే త్రోవలు ..

మానసేంద్రియములతో ..

దేహముతో గూడిన ..

అతనినే విజ్ఞులు ..

భోక్తయని యందురు ..

చంచలా చిత్తులా ..

అవిజ్ఞాన పరుల ..

ఇంద్రియము లవిధేయు ..

దుష్టాశ్వముల రీతి ..

రథమును దిడగొట్టు

తనమాన పమ్మున ..

ఎల్లవేళం నిలిపి ..

పరియైన అర్థమును ..

తెలియు నట్టివారి ..

ఇంద్రియము లెల్లనూ ..

మంచి గుఱ్ఱాలవలె ..

రథమును లాగును ॥ఉయా లో॥
ముందునకు లాగును ॥
ఆజ్ఞ మానవు లెపుడు ॥
ఆలోచనా రహితులు ॥
అపరి శుద్ధు లందరు ॥
గమ్యమును రక ॥
మరల మరలా బుట్టి ॥
చచ్చుచూ నుందురు ॥
విజ్ఞాన వంతుడూ ॥
పరిశుద్ధ చిత్తుడూ ॥
తన మనసునూ నిల్ప ॥
గమ మును రును ॥
అట్టివానికి తిరిగి ॥
జన్మమే లేదయ్యో ॥
మనసు పాలకుడయ్యె ॥
బుద్ధి సారథియైన ॥
మానవుడు చివరకు ॥
విష్ణు పదమును రు ॥
ఇంద్రియంబుల కన్న ॥
న్మాత్రలే మిన్న ॥

తనా త్రలా కన్న ఉయాలో
మానసమె గొప్పది ..
మనసు కన్నా బుద్ధి ..
మరి యెంతొ గొప్పది ..
బుద్ధి కన్నా ఆత్మ ..
శ్రేష్టమైనది చూడు ..
ఆత కన్నా గొప్ప ..
అవ్యక్త మనునది ..
అవ క్త మువ కన్న ..
పురుషుడే ఘనుడయ్య ..
అదియె అక్షరుదయ ..
పరమమగు గమ్యము ..
సర్వ జీవులయందు ..
ఆత తేజము యుండు
కాని అది అందరికి
కన్పించునది గాదు ..
తెలివిగల్ల వారలు ..
తమ మనోబుద్ధులను ..
ఏకాగ్రముగ పి ..
తెలిసి కొందురు దాని ..

[illegible]జ్ఞులు వాక్కును ఉయ్యా లో
మనసులో గలుపుదురు ,,
మనస్సునూ బుద్ధిలో ,,
బు పి ఆత్మలో ,,
ఆత శాంతా త్మలో ,,
చక్కగా గలుపుదురు ,,
లెమ్ము ! మేల్కొనుమయ్య ,,
సద్గురువులా రి ,,
ఆత్మజ్ఞానము నెరుగు ,,
కత్తి అంచూ మీద ,,
నడచుటా కన్ననూ ,,
కష్టమగు మార్గమని ,,
విజ్ఞులూ పలుకుదురు ,,
శబ్ద, స్పర్శము లేదు ,,
రూపమే లేదయ్య ,,
గంధ, రసనా రహితము ,,
నాశనము లేనిదీ ,,
ఆద్యంతములు లేవు ,,
మహాసుకా తీతమూ ,,
ఆ అచల పదమునూ ,,

తెలిపి మానవుదు ఉయ్యాలో
మృతు కోరల నుండి ,,
వెంటనే బయటపడు ,,
యీ నచీకేతు ,,
దివ మైనా కథను ,,
సద్గురువుతో దెలిపి ,,
సాధించినా వాడు ,,
బ్రహ్మ లోకము లోన ,,
వైభవమ్మును బొందు ,,

౭

స్వయంభూ ప మా
ప లేందిoయవ
బాహ ము
వ చ ట్లుగా ,,
సృష్టించి నందునా ,,
తన అంతరాత నూ ,,
తన అంతరాత్మనూ ,,
గమనించ డెవ్వడు ,,

విజ్ఞుడెవడో ఒకడు ఉయ్యాలో
అమృతత్వము గోరి ..
లోచూపు సాధించి ..
తన్ను తా దెలియును ..
తెలివి లేని నరులు ..
బాహ్య సుఖములగోరి ..
అంత్యమ్మునందునా ..
మృత్యువాత బడుదురు ..
నశియించు జగతిలో ..
దేనినీ గోరకా ..
అమర పదవిని దెలసి ..
అచలురు గావలె ..
మానవుండాత్మతో ..
రూపమును జూచును ..
రుచులనూ గమనించు ..
శబ్ద స్పర్శల దెలియు ..
శబ్ద స్పర్శల దెలియు ..
మిథున సుఖమును బొందు ..
జగతిలో ఆత్మకు ..
లియరానిది లేదు ..

నీవు తెలియ గోరు ఉయ్యాలో
ఆత ఆదేనయ్య ..
గొప్పదై వట్టియూ ,,
పర వా పకమైన ,,
యే ఆత శో నరుడు ,,
వ్వన్న జా గతలలో ,,
పర మను దెలియు నో ,,
ఆ ఆ నెరిగియూ "
జ్ఞుడూ ు ,,
ర లము ందు ,,
జీవ మూలంబై ..
భూతభవితలకును ..
ప్రభువైన ఆత్మను
దగ్గరగ తెలియువాడు
మరి తి జెందడు
ఇదియూ ఆదేనయ ,,
జలము కన్నా ముందు ,,
జ్ఞానమ్ము నుండియు ,,
జన్మించి వట్టివాడు ..
పకల దేహాలలో ..

హృదయాలలో ॥ ..
నివసించు చున్నట్లు ..
నిజముగా దెలిసినా ..
ఇదియూ అదేనయ్యా ..
దేవతల ఆత్మయగు ..
అదితి ప్రాణమ్ముగా ..
భూతములతో గూడ ..
పుట్టింప బడియును ..
హృదయమ్ములో ॥ 2 ..
దాని నెరిగిన వాడు ..
బ్రహ్మమును దెలియును ..
ఇదియూ అదేనయ్యా ..
గర్భి యగు వనిత ..
గర్భమును గాచునట్లు ..
సర్వజ్ఞమగు అగ్ని ..
సమిధలందున జేరి ..
జాగృతుల చేతను ..
కర్మయోగుల చేత ..
పూజింప బడుచుండు ..
ఇదియూ అదేనయ్యా ..

దేనిలో సూరు డు ,,
ఉదయించునో తిరిగి ,,
దేనిలో గలియునో ,,
దానిలోనే సర్వ ,,
దేవతలు ఉన్నారు ,,
దానికంటే గొప ,,
మరియెం డూ లేడు ,,
ఇ క్కడున్నది యింత ,,
అ క్కడా ౨ ,,
అ క్కడా ఉన్నదే ,,
ఇక్కడా ఉన్నదీ ,,
ఇది అదీ వేరనీ ,,
చూచు వారందరూ ,,
జ్ఞానము నొందకా
మరణించు చు దురు ..
పర శుద్ధ మనసుతో
బ్రహ్మమును దెలియువాడు ,,
బ్రహ్మముతు దెలిపి ఇట ,,
భిన్న భావము వదలు ,,
భిన్నమగు వారంత ,,

మర మందు ఉయాలో

భూత భవితంబున ..
ప్రభువైన పురుషుడు ..
అంగుష్టమాత్రుడై ..
దేహమ్ములో మండు ..
అంగుష్టమాత్రుడై ..
పొగలేని జ్యోతిగా ..
వెలుగుచూ నుండును ..
నేడు రేపును గూడ ..
ఉండువాడూ అతడె ..
ఇదియూ అదేనయ్యా ..
పర్వతాగ్రమునందు ..
పడిన వర్షపు నీరు ..
నేలపైనే పడిగ ..
పరుగెత్తు తిగా ..
భిన్న గుణముల జూచు ..
మానవుడు విరతము ..
నిశ్చలత్వము లేక ..
వాటికై పరుగెత్తు ..
పరిశుద్ధమగు జలము ..

శుద్ధ జలములో గలియు ఉయ్యాలో
రీతిగా మునిచిత్తము ..
పరమాత్మలో గలియు ..

5

జ నమె న్నడు ..
ఆత కూ పై ..
పదకొండు దా ముల ..
పట్టణము ధా ..
ము ్రధామము ..
దుఃఖము నొందరు ..
దుఃఖము నొందరు
ఇదియూ ఆదేవయ
స్వర్గాన వెలి, టి
సూర్యుడత దేవయ్య ..
ఆకాశమందునా ..
అనిలమత దేవయ ..
యజ్ఞ కుండములోని ..
అగ్ని స్వరూపుడు ..

పాప పాత్రలోవి ఉయ్యాలో
సోమరస మతడయ్యి ..
మనుషులలో, సురలలో ..
యజ్ఞములో వింగిలో ..
యజ్ఞములో వింగిలో ..
అతడె ఉన్నాడయ్య ..
టిలో బుట్టెను ..
భూమిపై జన్మించె ..
యజ్ఞమ్మునను బుట్టె ..
పర్వతమ్మున బుట్టె ..
గొప్ప వాడైనట్టి ..
అతడొక్క సత్యము ..
ప్రాణమును మీది ..
అపానమును క్రింది ..
అపానమును క్రింది ..
పంపువాడతడేను ..
సకల దేవతలనూ ..
ని లో నిరతమూ ..
ధ లోగల అతని ..
ంచు చుందురూ ..

దేహియగు ఆయాత ఓయా రో

దేహమును విడువగా ..

ఇక్కడా యిం మి ..

మిగులునో చూడుము ..

ఇదియూ అదేనయ ..

పా ణాపానములతో ..

వింప దెవ్వరు ..

ఎవరి ఆధారముతో .

ఇవి ఎల్లవేళల ..

పని చేయుచుండునో ..

వానితో, (బతుకు ..

రచన పూర్ణమగు ..

శాశ్వతా బ హ్మమును ..

మృతు వునకూ పిదప

మరియేమి జరుగునో ..

నేను జెప్పెదనేను ..

విష్టతో వినుమయా ..

కర్మానుసారము ..

జ్ఞానానుసారము ..

కొన్ని ఆత్మలు తిరిగి ఉయాలో
దేహమ్ములను బొందు ..
మరికొన్ని చెట్లను ..
ఆశ్రయించును చూడు ..
కోరికల విషయాల ..
మలిచేటి పురుషుడు ..
మనము నిద్రించినా ..
మేలుకొనియే యుండు ..
అదియె పరిశుద్ధమూ ..
అమృతత్వము బ్రహ్మము ..
సకల లోకములన్ని ..
దానియందే యుండు ..
దాని దాటి యింక ..
ఉండలేదేదియును ..
ఉండలేదేదియును ..
ఇదియూ అదేనయ్య ..
వస్తురూపము బట్టి ..
విశ్వమున ఒ అగ్ని ..
వివిధ రూపంబుల ..
ధరియించు విధమున ..

0

భిన్నదేహములలో ,,
భిన్నమగు విధముల ,,
ఒక ఆత్మయే - రి ,,
వెలుగుచూ మన్నది ,,
దానికవతల గూడ ,,
అదియె యున్నది చూడు ,,
ఊపాధులను బట్టి ,,
ఒకగాలె విశ్వమున ,,
నానా విధంబుల ,,
కన్పించు చున్నట్లు ,,
ఒక ఆత్మయే అన్ని ,,
హృదయాలలో జేరి ,,
బహు రూపములతోడ ,,
కన్పించు చుండును ,,
వానికవతల గూడ ,,
అదియెయున్నాదయ్య ,,
జగతి నేత్రంబగు ,,
సూర్యుడూ జగమునకు ,,
దూరముండుట వలన ,,
దాని దోషములతో ,,

అంట బడవట్లుగా ఉయా లో
సర్వ జీవులలోని ..
యా ఆత యేనాడు ..
శోకదుఃఖములతో ..
స్పర్శింపబడ డయి ..
తన ఏక రూపమును ..
బహు విధంబుల యు ..
ఆ ఏక పాలకుడు
తమ ఆత్మలోపలా
వెలుగు చున్నట్లుగా
తెలిసినా విజ్ఞలకె
అమృతానందము
మరెయెవ ..
నశియి లో ..
అ ంబైన ..
బుద్ధ మంతులలోని ..
బుద్ధి రూపంబైన ..
తానొక్కడే యయ్యి ..
ఎల్లర కోర్కెలను ..
నెరవేర్చు నతనినీ ..

తమ ఆత్మలందునా ..
వెల్గు చున్నట్లుగా ..
తెలసినా విజ్ఞాకె ,,
అమృతానందమ్మ ,,
మరియెవ్వరికి లేదు ,,
ఇదియదీ అనరాని ..
ఆ మహానందమును ..
ఇదియూ అదేయని ..
విజ్ఞులూ దర్శింతు రు ..
తనకు తా స్వయముగా ,,
సూరు ండు వెలుగదు ,,
చంద్రుడూ, చుక్కలు ..
దీపాలు, అగ్నియు ..
దీపాలు, అగ్నియు ..
ఇం వి వెలుగవూ ..
అది వెలుగదావితో ..
ఇవియన్ని వెలుగును ..
దాని తేజముతోడ ..
ఇది యంత వెలుగును ..

ఎక్కు పెట్టిన యట్టి ఉయ్యాలో
వజ్రాయుధము వలె ..
వజ్రాయుధము వలె ..
అతిభయంకరు డతడు ..
దీనినెరిగిన వాడు ..
అమృతత్వము నొందు ..
అతడి భయపడి ..
అగ్ని జ్వలించును ..
అతని భయము తోనె ..
సూరు ండు వెలుగును ..
అతని వెరచియే ..
వాయువగ్ని యముడు ..
ఇంద్రుడూ తమవిధుల ..
నిర్వహించుదురయ్యా ..
బ్రతికి ఉన్నప్పుడే ..
బ్రహ్మమెరిగిన వాడు ..
బంధాల నుండియు ..
వెంటనే బయటపడు ..
కానివాడు సృష్టి ..
లోకమ్ములను బుట్టు ..

అత లోద్ధ్రూ ముమ ఉయా లో
అద్దంబులోవలె
పితృలోకమునందు
స్వప్నంబు లోవలె
గంధర్వ లోకమున
జలములో నీడవలె
బ్రహ్మలోకము న
వెలుగు డలవలె
వెలుగు డలవలె
దర్శింప వచ్చు
వివిధేంద్రియ బులా
భిన్న వ
వాటి యొక
అవ
వి
దుఃఖమ్ము నొందడు
ఇంద్రియములకు పైన
మానసమ్మున్నదీ
మనసు కన్నాపైన
బుద్ధియున్నది చూడు

బుద్ధికన్నా పైన ఉయా లో
మహదాత్మ యున్నది ,,
మహాదాత పైనమా ,,
అవ్యక్తమదె చూడు ,,
అవ క్తముకు పైన ,,
ఇంద్రియా తుడగు ,,
సర్వ వా పకుడైన ,,
పురుషుడు ఉండును ,,
అతని దెలిసిన వి ,,
అమృతత్వము నొందు ,,
మనసుమా నిలిపియు ,,
హృదయంబులో నున్న ,,
బుద్ధియను ఖూతితో ,,
అతనిని దెలిపేటి ,,
వారలంతరు గూడ ,,
అమృతులగుదురు ,,
పంచేంద్రియాలతో ,,
మనసు ఆత్మలో నిలువ ,,
బుద్ధి పని యని ,,
స్థితియె పరమోన్నతము ,,

సకలేంద్రియంబులా ఉయ్యాలో
చక్కనీ నిగ్రహామె ,,
చక్క నిగ్రహామె ,,
యోగమని తెలియుము ,,
అప్పుడే మానవుడు ,,
తనమనసునూ గెలుచు ,,
మనసు నిల్పితే యోగము ,,
లేకున్న లేదయ ,,
అట్టియాత్మను నీవు ,,
వాక్కుతో, కన్నులతో ,,
వాక్కుతో, కన్నులతో ,,
మనసుతో రవు ,,
దాని దెలిసిన వారి ,,
చెంత రియుగాక ,,
అన విశయమునదాని ,,
నెరుగుటకు శక మే ,,
ఆత్మయుండుట నిజము ,,
అది యున్నదనువారి కు ,,
దృష్టలు దానినీ ,,
దర్శింప జేతురు ,,

హృదయమ్ములో నున్న ఉయ్యాలో
సకల వాంఛలు సమయు ,,
అప్పుడే యీ నరుడు ,,
అమరుడై పోవును ,,
ఇక్కడే ఆసక్తి ,,
బ్రహ్మమును జేదును ,,
ఈ దేహమందునా ,,
హృదయ గ్రంధులు అన్ని ,,
బేధింప బడినపుడు ,,
మర్త్యు డమృతుడగును ,,
నూటొక్క నాడులు ,,
హృదయాని కున్నవి ,,
వానిలో నొక్కటి ,,
మాడవైపున కుండు ,,
దానితో పైకెగిసి ,,
మర్త్యు డమృతుడగును ,,
తక్కినా నాడులు ,,
పరచోట్ల కొనిపోవు ,,
బొటన వేలంతటి ,,
పురుషుడెల్లప్పుడు ,,

సకల వుల యొక్క ..

హృదయాలలో నుండు ..

వడ్లగింజల నుండి ..

బియ మును దీయునట్లు ..

దేహము నుండియు ..

దానివిడదీయవలె ..

ఈదివ జ్ఞానమూ ..

యోగ వీధానమూ ..

యముడు బోధింపగా ..

సాధించి నచికేతుడు ..

దోషాల నుండియూ ..

మృతు వూ నుండియూ ..

విడివ బ్రహ్మము ను ..

వెంటనే చేరెను ..

అంతరాత్మను దెలియు ..

అందరిట్లగుదురు ..

ఓం శాంతి. శాంతి. శాంతిః